

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea creditorului Societatea pe Acțiuni „Scana” cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013,

împotriva încheierii din data de 16 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3r-218/24
PIGD 2-13167904-01-3r-07102024)*

Competența executării hotărârilor judecătorești irevocabile până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

24 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul depus de către SA „Scana”,
reprezentată de avocatul Tudor Leșanu,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 04 septembrie 2024, SA „Scana” a depus cerere cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, prin care s-a obligat Consiliul municipal Chișinău la adoptarea deciziei privind prelungirea termenului de arendă pentru SA „Scana” asupra terenului cu nr. cadastral xxxxx pe un termen de 5 ani.

2. Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 16 septembrie 2024 a respins cererea creditorului SA „Scana” cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, prin care s-a obligat Consiliul municipal Chișinău la adoptarea deciziei privind prelungirea termenului de arendă pentru SA „Scana” asupra terenului cu nr. cadastral xxxxx pe un termen de 5 ani.

3. În data de 24 septembrie 2024 SA „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu, a depus recurs împotriva încheierii din data de 16 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, iar ulterior în data de 04 decembrie 2024 a depus supliment la recurs, prin care a solicitat anularea încheierii cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel în vederea inițierii procedurii de executare a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013.

4. În motivarea recursului SA „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu, a indicat că încheierea contestată este nefondată, menționând că procedura de executare a fost inițiată imediat după rămânerea irevocabilă a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, prin emiterea avizelor favorabile de către comisia de profil, prin includerea chestiunii în ordinea de zi precum și întocmirea proiectelor de decizie întru executarea hotărârii judecătorești. Totuși necătând la acest fapt de la data rămânerii irevocabile a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013 au trecut peste 11 ani, iar Consiliul municipal Chișinău nu a executat-o.

5. În opinia recurentului conduita debitorului este una incompatibilă cu standardele de legalitate a unei autorități publice, autoritate care a inițiat această executare în anul 2014 pentru ca peste 10 ani de tergiversare continuă

să invoce alegații străine speței pentru a justifica neexecutarea unui act judecătoresc irevocabil.

6. Prin recursul suplimentar avocatul Tudor Leșanu a indicat, că instanța de apel în mod eronat a apreciat că Codul administrativ nu este aplicabil situației din speță întrucât situația juridică actuală nu poate fi guvernată de alte acte normative abrogate.

7. În acest sens a indicat, că în scopul executării hotărârii, la 16 iulie 2014, SA „Scana” a prezentat în adresa Direcției Generale Arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului mun. Chișinău, hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 aprilie 2014, fiind intentată procedura de executare benevolă prin emiterea avizelor favorabile de către comisia de profil, prin includerea chestiunii în ordinea de zi, precum și prin întocmirea proiectelor de decizie, acțiuni îndreptate anume întru executarea hotărârii judecătorești irevocabile.

8. Argumentul Curții de Apel Chișinău că executarea silită a hotărârilor este de competența executorului judecătoresc dat fiind faptul că Codul administrativ nu poate fi aplicat retroactiv, atunci rezultă că speței în opinia Curții îi sunt aplicabile dispozițiile Legii contenciosului administrativ. Nici în redacția Legii contenciosului administrativ și nici Codul administrativ nu a existat obligativitatea creditorului de a pune hotărârea în executare silită prin intermediul executorului judecătoresc întrucât statul prin intermediul autorităților sale este obligat de la sine putere să le execute.

9. În data de 10 octombrie 2024 Consiliul mun. Chișinău a depus referință asupra recursului înaintat de către SA „Scana” solicitând respingerea recursului, or, Curtea de Apel Chișinău a respectat și aplicat corect normele de drept procedural și în consecință a emis o încheiere motivată și legală. (f.d.64-65)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 191, alin. (5), lit. b) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

11. Art. 241, alin. (1) din Codul administrativ relevă că:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

12. Art. 242 din Codul administrativ reglementează că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

13. Art. 243, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ statuează că:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.”

14. Art. 243, alin. (2) din Codul administrativ stabilește că:

„Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

15. Art. 249, alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ statuează că:

„Pentru executarea hotărârilor judecătorești și a tranzacțiilor judiciare de împăcare sunt competente instanțele de apel. Executarea este inițiată printr-o cerere a creditorului executării. Deciziile în procedura de executare se emit prin încheiere, care poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 3 zile.”

16. Art. 251 din Codul administrativ stabilește că:

„Hotărârile judecătoreștilor sunt executorii după expirarea termenului de apel. Deciziile instanțelor de apel sunt executorii de la emiterea lor. Încheierile judecătoreștilor și ale instanțelor de apel sunt executorii după expirarea termenului de recurs împotriva acestora. Deciziile Curții Supreme de Justiție sunt executorii din momentul emiterii lor.”

17. Art. 258, alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ prevede că:

„Procedurile administrative și procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 1 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod. Această dispoziție este valabilă și pentru procedurile prealabile inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă inițiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.”

18. Art. 11 lit. b) din Codul de executare, în vigoare la 24 iunie 2013 stabilea că:

„Sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: hotărârile date de instanțele de judecată în pricinile de contencios administrativ, încheierile, ordonanțele și deciziile instanțelor de judecată, eliberate în cauze civile.”

19. Art. 21 din Codul de executare reglementează că:

„Executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii. Efectuarea actelor de executare silită de către alte persoane atrage răspunderea prevăzută de lege.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

20. Cu referire la termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 249, alin. (3) din Codul administrativ, instanța de recurs reține că societatea recurentă a respectat acest termen, or, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată în data de 16 septembrie 2024, fiind notificată SA „Scana”, în data de 30 septembrie 2024, iar SA „Scana”, a expediat recursul în adresa instanței de apel în data de 24 septembrie 2024, fiind înregistrat în data de 26 septembrie 2024.

21. SA „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu, a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21, alin. (1) și (2) din Codul de executare și a textului „până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 1 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod” din art. 258, alin. (1) din Codul administrativ.

22. Prin încheierea din data de 19 februarie 2025 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate în sensul formulat.

23. Curtea Constituțională prin decizia nr. 99 din 28 iulie 2025 a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 21 aliniatele (1) și (2) din Codul de executare și a textului „până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 1 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod” din articolul 258 alin. (1) din Codul administrativ, ridicată de avocatul Tudor Leșanu, în interesele SA „Scana”, în dosarul nr. 3r-218/2024 pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Constituțională a menționat că în jurisprudența sa, a constatat că dreptul la executarea hotărârilor judecătorești definitive pe baza articolului 20 din Constituție a fost interpretat de Curte ca impunându-le autorităților statului obligația de a pune la dispoziția creditorului mecanisme și garanții suficiente pentru a asigura executarea hotărârilor judecătorești definitive (a se vedea DCC nr. 165 din 4 noiembrie 2021, § 25; DCC nr. 78 din 4 iulie 2024, § 28). Totodată, persoana care beneficiază de o hotărâre judecătorească împotriva statului nu trebuie în mod necesar să inițieze o procedură de executare forțată pentru a obține satisfacție. În acest sens, în virtutea obligațiilor pozitive, statul trebuie să execute hotărârile în care are calitatea de debitor fără o intervenție a executării silite din partea executorului judecătoresc (a se vedea HCC nr. 32 din 17 noiembrie 2016, § 75).

Curtea a observat că articolul 21 alin. (1) din Codul de executare stabilește că executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii, iar alin. (2) din același articol prevede că efectuarea actelor de executare silită de către alte persoane atrage răspunderea prevăzută de lege.

În acest context, având în vedere argumentele din sesizare și textul articolului 21 din Codul de executare, Curtea a reținut că necesitatea de a-i solicita executorului judecătoresc să inițieze procedura executării silite a hotărârii judecătorești pronunțate împotriva statului nu limitează dreptul la executarea hotărârii judecătorești definitive, drept garantat pe baza articolului 20 din Constituție. Dimpotrivă, prin aceste reglementări legislatorul a prevăzut mecanisme și garanții suplimentare pentru a asigura executarea silită a hotărârilor judecătorești în cazul în care autoritățile publice nu-și îndeplinesc în mod normal obligația pozitivă de a executa benevol hotărârile judecătorești pronunțate împotriva lor.

Totodată, Curtea a observat că, în această cauză, deși autorul sesizării susține că formularea din articolul 21 din Codul de executare împiedică realizarea efectivă a dreptului de acces liber la justiție, garantat de articolul 20 din Constituție, acesta își manifestă, de fapt, dezacordul cu modul în care instanța de apel a interpretat și a aplicat în cazul său prevederile menționate și dispozițiile tranzitorii din articolul 258 alin. (1) din Codul administrativ.

Curtea a reiterat că aspectele legate de interpretarea și de aplicarea legii nu țin de competența Curții Constituționale. Această competență le revine, prin definiție, instanțelor de judecată (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 5 din 23 ianuarie 2025, § 30). În acest context, Curtea menționează că nu ține de competența sa să înlocuiască concluziile instanțelor de judecată cu privire la interpretarea și aplicarea legii sau să propună o soluție concretă pentru o situație particulară.

De asemenea, Curtea a observat că autorul excepției pretinde existența unei neconcordanțe dintre articolul 21 din Codul de executare și prevederile articolului 249 alin. (2) din Codul administrativ. Din această perspectivă, Curtea reiterează că o pretinsă incompatibilitate sau neconcordanță între două sau mai multe norme infraconstituționale, cuprinse în acte normative distincte sau în același act normativ, nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a legii, a cărei rezolvare le revine, de asemenea, instanțelor de judecată (a se vedea DCC nr. 55 din 4 iunie 2024, § 35).

24. Totodată, instanța de recurs menționează că SA „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu, în data de 04 decembrie 2024 a depus cerere privind examinarea recursului în ședință publică, menționând că în fața instanței de recurs au fost invocate chestiuni de ordin factual, iar argumentele invocate de către intimată sunt denaturate.

25. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând prevederile art. 243, alin. (2) din Codul administrativ a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs, precum și în referință, au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că în data de 04 septembrie 2024, SA „Scana” a depus cerere cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013.

27. Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 16 septembrie 2024 a respins cererea creditorului SA „Scana” cu privire la executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, deoarece Curtea de Apel Chișinău nu este competentă de a iniția procedura de executare a documentului executoriu, hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013.

28. Prin recursul înaintat SA „Scana” a criticat soluția instanței de apel susținând că Curtea de Apel Chișinău este competentă să inițieze procedura de executare a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, din motiv că nici în redacția Legii contenciosului administrativ și nici Codul administrativ nu a existat obligativitatea creditorului de a pune hotărârea în executare silită prin intermediul executorului judecătoresc, întrucât statul prin intermediul autorităților sale este obligat de la sine putere să le execute.

29. Instanța de recurs susține concluzia Curții de Apel Chișinău potrivit căreia de competența instanței de apel ține executarea hotărârilor judecătorești emise în procedura contenciosului administrativ, în cadrul căreia a fost examinată acțiunea în contencios administrativ, prin care persoana își revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, inițiate în procedura administrativă, începând cu data de 01 aprilie 2019.

30. Astfel, executarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2013, ține de competența executorului judecătoresc, așa cum prevede art. 21 și art. 11, lit. b) din Codul de executare.

31. Conjunctura situației de fapt constatată de instanța de recurs și concluziile trase profilează netemeinicia recursului și necesitatea respingerii acestuia cu menținerea încheierii contestate, or, încheierea din 16 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea privind

inițierea procedurii de executare, este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal.

32. Ținând cont de cele expuse și în temeiul 243, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de către Societatea pe Acțiuni „Scana”, reprezentată de avocatul Tudor Leșanu împotriva încheierii din data de 16 septembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă